U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **I. A. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2 (dříve Krajský úřad Jihomoravského kraje, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno), o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 9. 2011, č. j. 57 Az 88/2010 - 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 29. 6. 2011, č. j. 57 A 88/2010 - 27, zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 29. 6. 2010, č. j. JMK 87013/2010, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce Brno - město ze dne 14. 5. 2010, č. j. 3303/10/BMB-1/5. Tímto rozhodnutím úřad práce zamítl žádost o dávku státní sociální podpory - přídavek na dítě nezletilé oprávněné osobě D. S., nar. X, ode dne 1. 10. 2009 s odůvodněním, že nezaopatřené dítě je v plném přímém zaopatření zařízení pro péči o děti nebo mládež a dávka se vyplácí tomuto zařízení.

Zmíněný rozsudek krajského soudu napadla žalobkyně včasnou kasační stížností. Současně požádala o ustanovení advokáta.

Přípisem ze dne 16. 8. 2011 krajský soud stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů doložila vyčíslení skutečných nákladů na bydlení, které podrobně rozepsal. Zároveň stěžovatelku poučil, že nebude-li tak učiněno, soud její návrh na ustanovení advokáta zamítne. K přípisu soud přiložil formulář vzor 060. Uvedený přípis byl žalobkyni doručen vhozením do domovní schránky dne 17. 8. 2011.

Usnesením ze dne 22. 9. 2011, č. j. 57 Az 88/2010 - 36, Krajský soud v Brně zamítl návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce (výrok I.) a vyzval ji, aby ve lhůtě 15 dnů od

doručení výzvy předložila soudu plnou moc advokáta, který ji bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, případně doložila doklad o svém právnickém vzdělání (výrok II.).

V odůvodnění usnesení soud uvedl, že stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce, proto ji soud vyzval k předložení vyplněného formuláře potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a vyčíslení skutečných nákladů na bydlení, a to ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy. Současně stěžovatelku poučil o tom, že návrh na ustanovení zástupce zamítne, nebude-li ve stanovené lhůtě shora uvedené splněno. Tato výzva byla stěžovatelce doručena dne 17. 8. 2011. Stěžovatelka na výzvu ve stanovené lhůtě (do 1. 9. 2011) nijak nereagovala, neprokázala tedy, že jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Nesplnila tak jednu z podmínek pro ustanovení zástupce, proto soud její návrh zamítl.

Toto usnesení žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla podáním ze dne 12. 10. 2011, které bylo krajskému soudu doručeno elektronickou poštou bez elektronického podpisu dne 14. 10. 2011 a potvrzeno písemným podáním shodného obsahu dne 17. 10. 2011. V tomto podání stěžovatelka zpochybnila tvrzení krajského soudu, že jí zaslal formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, a konstatovala, že jí byl zaslán formulář prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Namítala, že informace o vyčíslení nákladů na bydlení nejsou soudu k ničemu, pokud jde o rozhodování o osvobození od soudních poplatků nebo určení advokáta.

Krajský soud vyhodnotil uvedené podání podle jeho obsahu jako kasační stížnost proti svému usnesení ze dne 22. 9. 2011 a dne 9. 12. 2011 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu, který ve shodě s krajským soudem považuje podání stěžovatelky ze dne 12. 10. 2011 za kasační stížnost.

Vzhledem k tomu, že s účinností od 1. 1. 2012 přešla na základě zákona č. 366/2011 Sb. působnost krajských úřadů rozhodovat o odvolání ve věcech dávek státní sociální podpory, dávek pomoci v hmotné nouzi (dříve dávek sociální péče) a příspěvku na péči na Ministerstvo práce a sociálních věcí, stalo se tímto dnem ministerstvo procesním nástupcem žalovaných krajských úřadů v soudních řízeních v těchto věcech [srov. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého *žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla*]. V probíhajícím řízení proto bude Nejvyšší správní soud nadále jako se žalovaným jednat namísto Krajského úřadu Jihomoravského kraje výhradně s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení Krajského soudu v Brně bylo stěžovatelce doručeno vhozením do domovní schránky dne 27. 9. 2011, jak vyplývá z doručenky založené v soudním spisu.

Nejvyšší správní soud přitom nepřihlížel ke slovnímu spojení „Do vlastních rukou“ předtištěnému na doručence, neboť obálka typ III. postrádá kolonku pro vyplnění údajů o

tom, kdy byl učiněn neúspěšný pokus o doručení a kdy byla zanechána adresátu výzva k vyzvednutí zásilky na poště, tudíž doručení do vlastních rukou neumožňuje.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.*

Podle § 49 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř."), *do vlastních rukou se doručují písemnosti, u nichž tak stanoví zákon nebo nařídí-li tak soud.*

Soudní řád správní neukládá povinnost doručovat usnesení do vlastních rukou, v daném případě tak nenařídil ani soud, který v referátu na rubu listu č. 36 výslovně uvádí pokyn k doručení obálkou typ III. určenou k doručování nikoliv do vlastních rukou, proto bylo napadené usnesení doručováno nikoliv do vlastních rukou postupem podle § 50 odst. 1 o. s. ř.

Podle tohoto ustanovení, *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.*

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelce byla zásilka obsahující napadené usnesení doručena dnem jejího vhození do domovní schránky stěžovatelky, tj. dne 27. 9. 2011.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti výroku I. tohoto usnesení lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.*

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno v úterý dne 27. 9. 2011. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve středu dne 28. 9. 2011 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 11. 10. 2011 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 11. 10. 2011 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla Krajskému soudu v Brně zaslána elektronickou poštou bez elektronického podpisu až dne 14. 10. 2011 (potvrzena písemným podáním shodného obsahu dne 17. 10. 2011), tedy opožděně; zmeškání lhůty nelze prominout.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 9. 2011, č. j. 57 Az 88/2010 - 36, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2012

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu